

ԴՈՒ ՄԻ ՎՀԱՏԻՐ...

Դու մի վհատիր... տառապիր անվերջ.
Թող հոգոյդ խորում եռան հուր, կայծակ,
Թող դաժան լուծը անարգ կռուի մէջ
Ծանրանայ վրադ... եղիր նահասակ.

Բայց դու վհատիր, եթէ հանոյքի,
Մեղկ սիրոյ համար թուլանաս մի օր.
Թէ գերի դարձած անցաւոր փառքի,
Սողաս գարեանքի ծոցը բանաւոր.

Համբերութիւնն է գոյութեան վնիւ,
Շղթան է թափը մտքի գորութեան,
Անգութ խաւարն է լոկ տառապանքի,
Սրբագործելու տենչը փրկութեան:

ԽԵՆԴԻՐ
